

שבת
רחיצה בחמין
R.SOBOLOFSKY
KOLEL BOKER

- 1) תלמוד בבלי מסכת שבת דף מ עמוד א** דאמר רבי שמעון בן פזי אמר רבי יהושע בן לוי משום בר קפרא: בתחילה היו רוחצין בחמין שהוחמו מערב שבת, התחילו הבלנים להחם בשבת ואומרים: מערב שבת הוחמו, אסרו את החמין והתירו את הזיעה. ועדיין היו רוחצין בחמין, ואומרים מזיעין אנחנו - אסרו להן את הזיעה, והתירו חמי טבריה. ועדיין היו רוחצין בחמי האור, ואומרים בחמי טבריה רחצנו - אסרו להן חמי טבריה והתירו להן את הצונן. ראו שאין הדבר עומד להן - התירו להן חמי טבריה, וזיעה במקומה עומדת.
- 2) תלמוד בבלי מסכת שבת דף מ עמוד א** תניא כוותיה דשמואל: חמין שהוחמו מערב שבת, למחר רוחץ בהן פניו ידיו ורגליו, אבל לא כל גופו אבר אבר, ואין צריך לומר חמין שהוחמו ביום טוב.
- 3) תלמוד בבלי מסכת שבת דף מ עמוד ב** תנו רבנן: מתחמם אדם כנגד המדורה ויוצא ומשתטף בצונן, ובלבד שלא ישתטף בצונן ויתחמם כנגד המדורה, מפני שמפשיר מים שעליו.
- 4) רמב"ם הלכות שבת פרק כב הלכה ג** מתחמם אדם כנגד המדורה ויוצא ומשתטף כל גופו בצונן, אבל אינו משתטף כל גופו בצונן ומתחמם כנגד המדורה מפני שמפשיר מים שעליו ונמצא כרוחץ כל גופו בחמין, המביא סילון של צונן בתוך מים חמין אפילו בתוך חמי טבריה הרי אלו כחמין שהוחמו בשבת ואסורין ברחיצה ובשתיה.
- 5) רא"ש מסכת שבת פרק ג סימן ט** ת"ר מתחמם אדם כנגד המדורה ויוצא ומשתטף בצונן ובלבד שלא ישתטף ויתחמם כנגד המדורה מפני שמפשיר מים שעליו לכך צריך אדם לזהר אחר שנטל ידיו שלא יחמם אותם נגד המדורה עד שינגבם תחלה:
- 6) קורבן נתנאל שבת פרק ב סימן כב אות ק**
- 7) תלמוד בבלי מסכת שבת דף לט עמוד ב** בית שמאי אומרים: לא יחם אדם חמין לרגליו אלא אם כן ראויין לשתייה, ובית הלל מתירין! -
- 8) תוספות מסכת שבת דף לט עמוד ב** וב"ה מתירין - משמע דוקא לרגליו אבל לצורך כל גופו לא וכן משמע בכולה שמעתין דמחמירין בחמין שהוחמו בי"ט כחמין שהוחמו בשבת וגזרו על הזיעה ביו"ט כמו בשבת כדאמר בבבליה בהמביא ולקמן (דף מ. ושם) א"כ משמע שאסור לעשות הבערה משום רחיצה שאם לא כן לא היו גוזרים על הזיעה ותימה דמ"ש הבערה דרחיצה מהבערה דזיעה דשרי מדאורייתא כדמוכח התם ואומר ר"י בשם ריב"א דרחיצה אינה אלא לתענוג ואסורה כמו מוגמר דאסור בפ"ק דכתובות (ד' ז. ושם) משום דאין שוה לכל נפש וכן משמע בירושלמי דהיינו טעמא דרחיצה אבל זיעה שוה היא לכל נפש דאינה תענוג אלא לבריאות והא דתניא לקמן (ד' מ.) מרחץ שפקקו נקביו מעי"ט למחר נכנס ומזיע ה"ה אפי' הוחם בו ביום אלא נקט מעי"ט דאפי"ה דוקא מזיע אבל רוחץ לא.
- 9) רמב"ם הלכות יום טוב פרק א הלכה טז** רחיצה וסיכה הרי הן בכלל אכילה ושתייה ועושין אותן ביום טוב שנאמר +שמות י"ב+ אך אשר יאכל לכל נפש לכל שצריך הגוף, לפיכך מחמין חמין ביום טוב ורוחץ בהן פניו ידיו ורגליו, אבל כל גופו אסור משום גזירת מרחץ, וחמין שהוחמו מערב יום טוב רוחץ בהן כל גופו ביום טוב שלא גזרו על דבר זה אלא בשבת בלבד.
- 10) שולחן ערוך אורח חיים סימן תקיא סעיף ב**
- [א*] מותר * להחם בי"ט (ח) מים לרחוץ * (ט) ידיו * (י) אבל ד לא כל גופו, (יא) אפילו אינו רוחצו בבת אחת. הגה: (יב) אבל מותר ה לרחוץ תינוק במים שהוחמו על ידי ישראל בי"ט (מרדכי פ"ב), אבל אסור לחמם לצרכו (יג) אפילו על ידי אינו יהודי, (מהר"א מפראג), אבל כשצריך להם לבשל או להדיח, או (יד) ו מותר [ד] להרכות בשבילו (כל בו). ודין חמי טבריה כמו בשבת, כדאיתא סימן שכ"ו (ב"י). אבל במים שהוחמו (טו) מעי"ט, מותר לרחוץ כל גופו אפילו כאחד; מיהו דוקא חוץ למרחץ, (טז) אבל במרחץ (יז) אסור. הגה: (יח) ז ויש אוסרים בכל ענין, (יט) וכן נוהגין, (טור והרא"ש).
- 11) חדושי רעק"א לשו"ע או"ח ש"ז ה ד"ה שלא ערב**